

[Rager.]

valget ikke under noget særligt Pres; vi havde Lejlighed til at foretage en tilbunds-gaaende Diskussion af hele Problemet, og jeg tror, jeg kan sige, at det Resultat, vi er kommet til, er særdeles tilfredsstillende — ellers var det vel næppe heller blevet anbefalet paa den Maade, som Tilfældet er, af Ordførerne for alle de fire store Partier.

Med den her foreliggende Lovgivning har Rigsdagen efterkommet det Ønske, som Regeringen foreløbig har fremsat over for os paa dette Felt, ligesom vi har vedtaget en Række andre Beskæftigelseslove, men derefter kommer Spørgsmaalet jo ogsaa til at ligge uden for Rigsdagens Omraade. Naturligvis kan den enkelte Rigsdagsmand senere kritisere, men Tilsynet med og Ansvar for, at der kommer Arbejde i Gang, ligger hos Ministeren og Administrationen, og jeg gjorde ved første Behandling nogle Bemærkninger, hvor jeg udtalte, at jeg havde det Indtryk, at Administrationen ikke altid var saa lydefri, specielt ikke saa hurtig, som det kunde ønskes. Fra meget vidende Side i Udvalget mente man, forstod jeg, at i selve Beskæftigelsescentralen behandlede Sagerne meget hurtigt, men derfra skulde Sagerne bevæge sig over til andre Ministerier, alt efter deres Beskaffenhed, og da kunde det undertiden vare lidt længe, inden de vendte tilbage. Jeg henstiller til den højtærede Arbejdsminister, at Beskæftigelsescentralen og Arbejds- og Socialministeriet drager Om-sorg for, at der jævnlige rykkes for Sagerne, at Ministeren eventuelt henvender sig til dem af sine Kolleger, der maatte sidde i Spidsen for en Administration, hvis Fart ikke netop imponerer.

Hartel: Ved Lovforslagets første Behandling udtalte min Gruppens Ordfører, at vi saa med relativ Velvilje paa dette Forslag, og dette Standpunkt opretholder vi stadig. Da Sagen gik i Udvalg, udtalte bl. a. det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen, at denne Udvalgsbehandling antagelig hurtigt vilde kunne afsluttes. Nu er der imidlertid gaaet halvanden Maaned, og jeg forstaar deraf, at der maa have været svære Fødselsveer ved dette Forslags endelige Udformning.

Det, der for os er det beklagelige, er det indviklede System med det dobbelte Tilskud, samt at man ved Ændringen af § 10 er gaaet bort fra det rimelige Princip, at Statstilskuddet til de arbejdsløse skal være en Art Hjælp til Selvhjælp, idet denne Selvhjælp jo faktisk falder bort ved, at Arbejdernes eget Bidrag bortfalder. Der-

imod mener vi ikke, det er urimeligt, naar Fortjenesten ved Ændringsforslaget til § 4 fastsættes til mellem 54 og 64 Kr., idet der her maa regnes med den ikke ubetydelige Stigning i hele Prisniveauet, som er indtraadt i den sidste Tid, og de arbejdsløse skal ikke undgælde for den indtraadte Dyrtd, som de jo ikke har Ansvar for.

Endelig vil jeg gerne have Lov til at gøre en rent formel Bemærkning vedrørende Slutningen af Ændringsforslaget til § 4, hvor Akkordsatserne omtales. Der staar: „Akkordsatserne skal fastsættes saaledes, at de vil paaregnes at ville afkaste en Fortjeneste.“ Jeg maa formode, at der skal staa, at de *kan* paaregnes at ville afkaste en Fortjeneste. Skal der ligge en Dybsindighed i Udtrykket „vil paaregnes“, er jeg i det mindste ikke i Stand til at lodde den, men jeg vil gerne høre, hvad Ministeren maatte have at bemærke hertil.

Jeg ønsker altsaa at sige, at Forslaget i den ændrede Form kan vinde vor Tilslutning.

Alfred Jensen: Da dette Forslag var til første Behandling her i Tinget, var den socialdemokratiske Ordfører, det ærede Medlem Hr. Ludvig Christensen, temmelig utilfreds med Lønbestemmelserne i § 4, og i den Anledning spurgte han: Hvad har den Gruppe Arbejdere, det her drejer sig om, gjort, siden den skal behandles saa slet? Jeg sluttede mig ved første Behandling til dette Spørgsmaal: Hvad har de paagældende Arbejdere gjort, siden de lønmæssigt set skal stilles saa daarligt? Jeg havde regnet med, at der ved Udvalgsbehandlingen vilde blive givet Svar paa dette Spørgsmaal, idet et Spørgsmaal, der fremsættes heroppefra af Socialdemokratiets Ordfører, jo maa være af en saadan Karakter, at det kan og skal besvares; men jeg blev skuffet, da Betænkningen kom. Der er intet Svar — for øvrigt er Betænkningen jo temmelig kortfattet —, og det maa vel være med en vis Hensigt, man ikke har aftrykt Svaret. Saa slog jeg mig til Taals med, at der vilde blive givet et Svar, naar den ærede Ordfører for Udvalget aflagde Beretning om Udvalgsarbejdet, men ogsaa i saa Henseende blev jeg skuffet: der kom intet Svar fra den ærede Ordfører.

Jeg tvivler ikke om, at der i Udvalget er givet Oplysninger om, hvormed de paagældende Arbejdere har forbrudt sig, siden de skal behandles saa slet, og disse Oplysninger maa jo være af en saadan Karakter, at de ærede Medlemmer af Socialdemokratiet, der har deltaget i Udvalgsarbejdet, har